

Vergelijking van het Nieuwe Testament met de vijf Boeken van Mozes

We kennen de vijf Boeken van Mozes, de zogenaamde Pentateuch. Elk van die vijf Boeken heeft een eigen karakter. Nu is het mogelijk de hele Bijbel te rangschikken in vijf groepen van Boeken die ieder steeds zo'n Pentateuch, zo'n groep van vijf, vormt. Vier groepen in het Oude Testament en één groep in het Nieuwe Testament. Deze laatste groep zal ik kort weergeven.

Het Boek *Genesis* is wel genoemd 'de bakermat van de Bijbel', omdat daarin de oorsprong en het begin worden beschreven, en wel in de kern al de gedachten van God met betrekking tot de schepping, de satan, de zondeval, en ook het leven van zeven afzonderlijke gelovigen, de aartsvaders, waaruit Zijn volk Israël is ontstaan.

De vier *Evangelieën* tonen het *Genesis-karakter* van het Nieuwe Testament. In plaats van het leven van zeven personen voor te stellen, zoals in het boek *Genesis*, wordt het leven weergegeven van één heerlijke Persoon, de Zoon van de liefde van de Vader. Zijn kostbare Persoon en Zijn volmaakte leven hier op aarde worden in de vier *Evangelieën* vanuit vier verschillende gezichtspunten beschreven, om ons een beeld te geven van de volheid van Zijn persoonlijke heerlijkheid, voor zover wij in staat zijn die hier, in onze aarden vaten, te begrijpen.

Het Boek *Exodus* bevat globaal twee hoofdgedachten. In het eerste gedeelte van het boek: verlossing en bevrijding. In het tweede gedeelte: het wonen van God, in het bijzonder in de Tabernakel. In het boek *Handelingen* komen we die beide gedachten ook tegen: verlossing en bevrijding op basis van het werk van de Heer Jezus én de vorming van de Gemeente, de woonplaats van God in de Geest (vgl. Ef. 2:20-22). In de Gemeente wordt de blijdschap van de verlossing en de gemeenschap met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus, beleefd.

Het Bijbelboek *Leviticus* wordt gekenmerkt door de mogelijkheid om door middel van offers tot God te naderen en Hem te aanbidden. Dat was in het Oude Testament natuurlijk beperkt en door middel van *letterlijke offerdieren*. In de vijf offers (brandoffer, spijsoffer, dank-/vredeoffer, zondoffer en schuldoffer) vinden we een prachtige beschrijving van het verzoeningswerk van de Heer Jezus! In het Nieuwe Testament vinden we de weg geopend tot het ingaan in Gods heiligdom met een waarachtig hart voor het brengen van *geestelijke offers*. We zijn in Christus in Gods nabijheid gebracht.

De *veertien Brieven van de apostel Paulus* (Romeinen tot en met Hebréeën) geven dit karakter weer van het boek *Leviticus*: zij beschrijven het ingaan in het heiligdom. Bij uitstek geldt dat voor de Hebréeënbrief. In Hebréeën 10 lezen we immers dat wij vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom langs een nieuwe en levende weg, die Hij voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees (vers 19, 20).

Het Boek *Numeri* wordt door de woestijnreis van het volk Israël gekarakteriseerd. We zien daarin wat ze letterlijk meemaakten tijdens de tocht van veertig jaar door de woestijn, met al hun beproevingen, tekortkomingen, zwakheden en helaas hun ongelooft.

In geestelijk opzicht zijn ook wij Christenen op reis, als pelgrims door deze wereld, totdat we bij het einddoel - Christus in de heerlijkheid - zullen zijn aangekomen.

Dat wordt ons beschreven in de Brief van *Jacobus, 1 en 2 Petrus, 1-3 Johannes en Judas*.

Broeder R. K. Campbell beschreef ze als volgt: 'Deze Brieven hebben het *Numeri*-karakter van de woestijnervaring, de beproevingen en verantwoordelijkheid van onze wandel op aarde. Deze pelgrimsboeken geven ons prachtige en kostbare stukken uitrusting en een volledige voorziening voor onze weg'.

Het Boek *Deuteronomium* wordt gekenmerkt door twee hoofdgedachten: een terugblik op de woestijnreis van Israël, zoals God dat zag en een vooruitblik naar het beloofde land, de eindbestemming.

Die hoofdgedachten worden ook in het Boek de *Openbaring* teruggevonden: een terugblik tot aan Genesis toe en een vooruitblik tot en met de eeuwige toestand.

Allereerst wordt onze blik gericht op de aarde die het door alle eeuwen heen zo verwerpelijk heeft gedaan, zodat alles geoordeeld moet worden wat de mens en óók wat de (belijdende) Christen in onafhankelijkheid van God heeft opgebouwd. Vervolgens wordt beschreven hoe het Lam die aarde koopt. Het Lam Dat geslacht is, is alleen in staat de boekrol te nemen en die aarde eerst te reinigen door middel van oordelen en tenslotte (evenals de geschapen hemelen) totaal te vernieuwen en geschikt te maken voor de eeuwige toestand (vgl. 2 Petr. 3:13). De gelukzalige toestand van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde wordt vervolgens beschreven (hfdst. 21).

Ondanks alle tegenstand van mensen en de satan worden al Gods plannen en gedachten volmaakt en heerlijk vervuld! God zal dan 'alles in allen' zijn (1 Kor. 15:28). De grondslag daarvoor werd gelegd door de Heer Jezus in Zijn werk op het kruis van Golgotha. Hem komt daarom tot in alle eeuwigheid alle lof, dank, aanbedding en eer toe!

In het geheel van de Pentateuch van het Nieuwe Testament dragen dus de veertien Brieven van de apostel Paulus het Leviticus-karakter. Vooral de apostel Paulus was door de Heer aangewezen om ons ingang te verlenen in het heiligdom.

Heel treffend zien we dat in de Hebreeënbrief. We vinden in deze Brief niet de gedachte dat Israël terzijde is gesteld en dat de Gemeente nu haar plaats inneemt als getuigenis van God op aarde. Evenmin dat de Heilige Geest op aarde is gekomen en ons verbonden heeft met een verheerlijkte Heer in de hemel als het Hoofd van de Gemeente.

Het uitgangspunt is dat wat deze gelovige Joden bezaten, en ook wat het volk Israël had gekregen, waarbij de Heilige Geest in het bijzonder alle aandacht richt op de aanbiddelijke Persoon van de Heer Jezus Christus, de Zoon van God.

In het eerste vers van Hebreeën 1 wordt dat al direct duidelijk aangegeven: 'God ... heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken in de Zoon'.